

BAJTÁRSI LEVÉL

1953.VI.7.sz.levél.

63. oldal.

Bregenz, 1953. aug. hó 10.

GONDOLATOK A KÖZBIZTONSÁGI INTÉZMÉNYÜNK ÚJRASZERVEZÉSÉRŐL.

Az élet megkerülhetetlen törvénye a fejlődés, a haladás. A haladás útja az egymást követő évek szakadatlan hosszú láncolata; az idő és az ahhoz tapadó emberek. A haladás célja pedig a minél tökéletesebbre való törekvés. Az idővel nem haladó embereket lassan, de biztosan maga alá gyűri az élet. A folytonosan hátra pislógók lekésik a fejlődés szép és nagyszerű pillanatait. Csak a nyíltan messze előrenézők és tervezők segítik elő a fejlődést, a haladást.

A világon minden, így az állam egyes intézményei is alá vannak vetve a fejlődésnek. Ebből kiindulva kell foglalkoznunk a hazatérés utáni időben sorakerülő, -minket közelről érdeklő-, közbiztonsági intézményünk újraszervezésével.

Egy előbbi cikkünkben röviden érintettük már, hogy egy generális rendszerváltozás szükségszerűleg maga után vonja az átmeneti politikai vácuumot, mely áthidaló, ideiglenes állapot, de évekig eltarthat. Mindaddig tarthat, míg az alkotmányos tényezők (államfő, országgyűlés, stb.) a nemzet akarata szerint elfoglalhatják helyüket s megindulhat a nyugodt, békés, építő állami élet. Ezen átmeneti állapotban a közbiztonsági szolgálatot is csak szükségszerűen, ideiglenesen, az adott viszonyoknak megfelelően lehet majd ellátni úgy pl. amint előbbi cikkünben már vázoltuk, hogy később helyére lépjen az újrászervezett, végleges, a fejlődő és változott időmunk minden vonatkozásban megfelelő közbiztonsági intézmény. -

A magyar alkotmány egyik alappillére a "független felelős" minisztérium elve, ha ebben a "felelősré" helyezjük a hangsúlyt, már is adva van, hogy az újrászervezendő közbiztonsági intézményt nyugodtan beágyazhatjuk a most már "felelős független" minisztérium kereteibe s nem volna szükség állam az államban az alkotmány megváltoztatása révén a közbiztonsági intézményt kivenni a felelős független minisztérium hatásköre alól, arról nem is szólva, hogy ezzel a felelősség elve súlyos csorbát szenvedne.

Az 1945. évig fennállott és működött magyar közbiztonsági szervek feladatuk magaslatán állottak, minden általunk jól ismert, főleg szervezési hibáik dacára. Hogy most mégis foglalkoznunk kell az újrászervezéssel, az azóta eltelt közel tíz esztendő, tehát a haladás kényszerít, hogy törekedjünk a tökéletesebb, a célszerűbb, a jobb felé. Amikor az újrászervezésről beszélünk, senkisé nem gondol a sok évtizedek alatt kifejlődött, tradíciók, testületi szellem, általában a magyar közbiztonsági testületek komoly és szilárd erkölcsi

alapjainak átforgalmazására avagy megváltoztatására, csupán annak korszerűsített, az új idők szellemének és az új magyar élet kibontakozásának megfelelő újjászervezésére, új utak keresésére. -

Egyik ilyen új út volna egy közbiztonsági miniszterium felállítása, mely az alábbi előnyökkel járhatna:

1./Az egyes miniszteriumok és a közbiztonsági intézmény közé beiktat egy szakminisztert, aki felelős azért, hogy a közbiztonsági intézmény eredeti hivatásától eltérő célokra igénybe ne vétessék.

2./A közbiztonsági miniszterium élén egy szakminiszter áll (egy állandó helyettessel), aki egész egyéni rátermettségét és szak tudását egyetlen cél érdekében hasznosíthatná, Ez biztosítaná a szakavatott és hivatásszerű vezetést (L. Pénzügy, igazságügy, honvédelmi minisztert).

3./ Külön költségvetés, amely útján a kor és célszerű összes anyagi kívánalmak volnának kielégíthetők.

4./Egységes közbiztonsági terület felállítása.

5./A kétfős alárendeltség kérdésének megszüntetése, mint volt a csendőrségé.

6./A területi elhatárolásból (cső. rö. terület) folyó összes visszasságok és surlódások megszüntetése.

Az új közbiztonsági miniszterium szorosan együtt működne az összes többi miniszteriumokkal, hogy rajtatarthassa kezét az élet útjain. Kizárólagos feladatának tekintend az állam rendjének, a személy és vagyon-biztonságnak fenntartása mellett az általános emberi szabadságjogok szabad gyakorlásának és a félelem nélküli életnek biztosítását, vagyis pontos, figyelmes, pártatlan és udvarias segítőkészséggel állna rendelkezésére az ország minden rendű és rangú állampolgára számára egyformán faj, származás, vallás, társadalmi osztály avagy politikai pártállásra való tekintet nélkül, - a törvények keretein belül.

-o-o-o-

(folytatjuk) -ár-os.

HÉT ÉVES KÖZELHARC SZENTÜL-SZEMBE A KOMMUNIZMUSSEL!

(folytatás)

Szárnyparancsnokkal folytatott megbeszélés során megállapodtunk abban, hogy amíg az igazolást meg nem tudom szerezni, próbáljak belépni rendőrnél; természetes a felvételnél hallgassam el, hogy csendőr voltam. Ugyis történt! 1945 július 15-vel rendfokozat nélküli probarendőr lettem. A hathetes gyorsalpalóc tanfolyamon osztály első lettem, így második-magammal mindjárt őrmesterre az utunk következett három szakaszvezetővé léptettek elő. A tanfolyam 500 résztvevője csak 3 évi szolgálat után lettek szakaszvezetők. Ez után felvilágosítottak, hogy a kommunista pártba lépjek be, a nyilatkozatot irjam alá és kérjem a felvételmet a 3 hónapos tiszt-tanfolyamra. En nem léptem be a pártba, bár volt szárnyparancsnokom is ajánlotta a belépést, én a nyilatkozatot mégsem írtam alá, hanem kértam a leszerelésemet.

A csepeli internálótábor ekkor már tele volt nyugatról hazatért csendőrökkel. A rendőr-uniformisban nem volt nehéz megközelíteni őket. Többször meglátogattam bajtársaimat és ilyenkor jó párat rábeszéltem a munkahelyről való szökésre - ami nem járt nagyobb kockázattal - és elláttam őket rendőrségi bélyegzővel ellátott lakásbejelentő űrlapokkal és egyéb igazoló papirokkal. Így négy bajtársamat szöktettem meg, ezenkívül 16 drb. elbocsájtási határozatot és lakásbejelentőt adtam át Sz. E. -nak azzal, hogy azokat kitöltés után ossza szét a megbízható bajtársak között és az ilyenekkel ellátottak hagyják ott a tábor és térjenek haza családjukhoz. A fiatalabbakat ezt meg is tették, de az idősebbek még két évig talicskálták hajóikra aszénét éhezve és fázva.

A rendőrségtől 1946. januárjában csak úgy tudtam leszerelni, hogy hivatalos igazolás alapján vállaltam azt, hogy a letenyei rendőr kapitányságon az üresedésben levő irodatiszti állást elfoglalom. Megjegyzem, hogy a különleges csendőrségi igazoló bizottság nem igazolt és a rendőrség utján hivatalból kérték újbóli igazolásomat.

Leszerelésem után nem kerestem fel a már pirosodni kezdő említett rendőrséget az irodatiszti állás betöltése végett, hanem egy vidéki helyre jegyző-gyakornoknak helyezkedtem el. Erre megvolt a képesítésem, mert csendőrségi tényleges szolgálatom alatt magánutóérettségiztem, majd 1945-ben az egyetem jogi fakultására beiratkoztam. 1950-ben abszolváltam, sőt a három legfontosabb szigorlatot is lettem. Mint jegyző-gyakornok igen sok emberen segitettem, többek között annak a jegyzőnek szabadon bocsájtását is kieszközöltem, aki nekem hazaérkezésemkor egy lakhatási igazolványt nem volt hajlandó kiadnia. Ezenkívül bor és egyéb élelmiszer szállíthatására vonatkozó engedélyeket is állítottam ki részére, hogy négy gyermekét valamiképpen eltartani tudja.

Az orosz megszállók részére requirálás végett különböző községekben voltam kiküldetésben és a gazdákat rábeszéltem élelmiszer és tengeri készletük elrejtésére. Elrendelték pl. a befogott lovak leadását is az orosz parancsnokságnak, megjelölvén az időpontot, hogy az átvétő bizottság mikor és melyik községbe érkezik. A megbízhatóbb gazdákat előre kiértesitettem, hogy a bizottság érkezési napjának hajnalá távozzanak el lovaikkal a faluból, mert a lovak nyilvántartva sehol nincsenek. Hivatali főnökömmel is összeütközésem volt e miatt és felelősségre vont, hogy a történetekért vállalom-e a felelősséget? Ha nincs Júdás, akkor nem kell a felelősséget vállalni senkinek sem emiatt, ha pedig valaki elárulja a dolgot, akkor az csak kettőnk közül egyikünk lesz, de én semmiesetre sem, - volt a válaszom. Sok hasonló eset történt még meg, de az ilyenekből izelítőnek ez is elég.

Probacsendőrkori ismerősöm és bajtársam keresett fel és arról panaszkodott, hogy három hónapja illegalitásban él és a magyar rendőrségen kívül jogoszláv partizánok is több ízben keresték. Hamis névre szóló anyakönyvkiadványt állítottam ki neki és elláttam lebélyegzett lakásbejelentő-lappal, de egyben megbíztam Somogy vármegyei csendőri bajtársak felkutatásával is. Más vármegyében már ezt megelőzőleg kapcsolatot teremtettem megbízható, bátrabb és vállalkozó fiatal bajtársakkal s ezen az úton több vármegyében sikerült olyan szervezetet létesítenem, melynek célját az alábbiakban foglalhatom össze:

1./Minden községben, városokban területenként legalább egy megbízható bajtárs legyen.

2./Cél: a.) a megfigyelése a kommunisták romboló tevékenységének, azok számbavétele, nyilvántartása és az elkövetkező felszabadulásakor a rombolók szökésének megakadályozása. b.) Fegyver és lőszergyűjtés, melynek birtokában akciók kezdeményezhetők. Pl. ÁVO-s bajtársak való rajtaütés és rendőrsőrk megfélemlítése leszerelése. c.) Nyugaton levő cső és honvéd szervezetekkel kapcsolatok létesítése és fenntartása. d.) Az ellenség hátába ütőképes harcsoportok szervezése, az ellenségeskedés megindulásakor kommunista alakulatok rajtaütésszerű megsemmisítése és azután a közbiztonság azonnali helyreállítása.

A megbízás vállalásakor minden szervezett tag fogadalmat tett, há közülnék valaki akár gyásvaságból, akár más okok miatt árulóvá vált, azt a többieknek felkoncolni kötelessége. Minden bajtárs felfelé csak azt a bajtársat ismerte, aki őt szervezte be és lefelé csak azt a hármat, a iket ő szervezett be.

Személyesen kerestem fel különböző vidékeken kb. 50 bajtársat, akik a megbízást vállalták és kommunista ellenes rőpiratok, falragaszok terjesztésével állandó munkát adtak a rendőrségnek.

SZENT ISTVÁN-ÜNNEKNAP 1953-ban.

Talán sohasem volt eddig oly aktualis Szent Istvánról emlékezni, mint éppen ma! Ma, amikor a Nyugat vezetői Európa, sőt az egész világ számára keresik a népek együttélésének békés lehetőségét azt a szellemiséget, melyet első királyunk Szent István csaknem ezer esztendővel ezelőtt megvalósított a Kárpát-medencében. Megvalósítani akarják a népek közös hazáját, melyet már első királyunk megteremtett a Duna völgyében, a mi hazánkban, Magyarországon.

Műve örök, időtálló; ha néha-néha, mint a multban (tatárjárás, törökuralom, abszolutizmus), de a jelenben is, megbontották azt a szellemiséget, mely a Kárpát-medencében lakó magyart, szerbet, rutént, szlovákot, romant, németet egy hazához fűzte! Pényes bizonyítékát szolgáltatva ennek az egységnek az, hogy az első világháborúban - amelyben az említett népek egymás mellett és egymásért küzdöttek, vérük hullatásával áldoztak a közös otthonért.

Nem rajtunk mulott tehát, hogy a közös Hazát megtarthassuk, hanem azokon, akik a trianoni békét alkották meg!

A második világháborút megelőző határkiigazítások után ismét vállalva küzdenek a visszakérült népek a magyarral! De ez alkalommal nem Nyugat, hanem Kelet ellen, egy olyan zsarnoksággal szemben, melyet ezideig a történelem csak a rabzolga korból ismer.

Most már felébredt a Nyugat s tisztán látja, hogy azt a szellemiséget kell megvalósítani a népek nagy családjában, melyet Szent István ezer esztendővel ezelőtt honosított meg a Kárpát-medencében. Ez pedig nem más, mint a keresztényi lélek jegyében való összetartozandóság, hogy a nagy hazában minden nép szabadon művelhesse nyelvét, kultúráját, élhesse a belső életét és, ha veszély fenyegeti közös otthonát, egy emberként keljen annak védelmére.

Mi hisszük, hogy Isten megelégtelte az emberi tévelygést; megadja a szabad világ vezetőinek a tisztánlátást, elvezeti őket arra az utra, amely minden népek boldogulását jelenti. Ez hozza meg a mi hazatérhetésünket is, hogy első királyunk alkotásában egymás mellett újabb ezer évig békeességben éljünk!

-o-o-o-

y-ö

MAGYAR JAKOBINUS DALA.

Ujjunk hegyéből vér serken ki,
Mikor téged tapogattunk,
Te álmos, szegény Magyarország,
Vajjon vagy-e és mink vagyunk?

Dunának, Oltnak egy a hangja,
Morajos, halk, halotti hang.
Árpád hazájában jaj annak,
Aki nem ur és nem bitang.

Vajjon lehet-e jobbra várnai?
Szemünk és lelünk fáj bele.
Vajjon fölébred valahára
A szolga-népek Bábele?

Mikor fogunk már összefogni?
Mikor mondunk már egy nagyot
Mi, elnyomottak, összetörték,
Magyarok és nem magyarok?

Ezer zsibbadt vágyból mért nem?
Végül egy erős akarat?
Hiszen magyar, oláh, szláv bánat
Mindigre egy bánat marad

Méddig lesz még ur a betyárság
És pulya had mi, milliét?
Magyarország népe méddig lesz
Kalitkás seregély-fiók?

Hiszen gyalázatunk, keservünk
Már ezer év óta roton.
Mért nem találkoztunk süvöltve
Az eszme-barrikádokon?

Bus koldusok Magyarországa,
Ma se hitünk, se kenyérünk.
Holnap már minden a mienk lesz,
Hogyha akarunk, ha merünk.

Ady Endre.

-o-o-o-

"Mi érezzük hivatásunkat a Duna-medencében, ugyanis mint magyar hivatást, ugyanis mint európai hivatást."

gr. Teleki Pál.

-o-o-o-

ELLENŐRZÉS.

A járőrök szolgálati feladatai közé tartozott az idegenek ellenőrzése és ezzel kapcsolatosan az igazoltatás, priorálás stb. stb.

Ha az ezzel kapcsolatos feladatot a jár. illetve az ország területén az összes járőr helyesen, ésszerűen, módszeresen, komolyan, lelkiismeretesen, következetesen és állandóan teljesítették volna, bizonyára nem szaporodott volna fel a Nyomozó Kulcsban nyilvántartott és különféle okokból keresett személyek száma oly ijesztően nagyra.

Isten segítségével eljön az idő, amikor megint átveheti a csőcség a közbiztonság feletti őrökdest. Valószínű pillanatnyilag nem lesz Ny. K., de annál több lesz azoknak a néma, akiknek felelniük kell az igazságszolgáltatás előtt viselt dolgaiért. Nem kétséges, hogy egész rövid időn belül lesz valami hasonló Nyilvántartás, mert hisz anélkül, hogy a közbiztonságra káros egyének a társadalomból ki ne emeltessenek, el sem bírjuk képzelni a közbiztonság megszilárdítását.

Az alábbiakban az ellenőrzés mikénti foganatosítására szeretnénk elgondolást adni. Hogyan is kezdjük ezt a kérdést, hogy eredményes legyen működésünk, hogyan lássunk hozzá őrskörleteink megtisztításához a veszedelmes egyenektől?

Vegyünk egy örsöt 6-8 községgel alapul.

A nagyobb kiterjedésű tereptár yak, így a községek leportyázása ára mindig bizonyos idő volt adva, amely a tereptárgy nagyságától, kiterjedésétől, lakóinak számától stb. függött.

Az X. R. jár-nek az A és B. községek leportyázása szolgálati feladata.

Eligazításkor az öpk az egyéb elintézendő ügyek mellett utasítást ad az A. község 1-10 számig terjedő házainak, illetve lakóinak ellenőrzésére is.

A jár. A községben vegye maga mellé a községi kisbíró, vagy olyan valakit, aki az egész község lakosságát ismeri (illetve nem nehéz találni). Fontos, hogy az illető megbízható és elfogulatlan legyen. Az ellenőrzendő 10 házban 5 földműves, 2 iparos és 3 napszámos család lakik.

Jóformán be sem kell menni a házba és mégis megtörténhetik az összes ott lakók igazoltatása, ellenőrzése.

De vegyük sorra a dolgokat: Kisbíró, ki lakik ebben a házban? Horváth János, foglalkozása cipész. Hány gyermeke van, azok milyen idősök? 5 gyermeke van, 2 lány már férjhezett, 1 fia nős, 2 gyermeke még idehaza. A lányok hova mentek férjhez? Egyik helyben, férje Kovács Balázs, a férj is itt született. Laknak a 83 sz. házban. A másik lánya Z. községbe ment férjhez az ottani szabóhoz. Fia J. községbe költözött, ott cipész. Szokott-e segédet, tanulót tartani? Igen, esetről esetre. Most van-e nála ilyen alkalmazva? Nem tudja. A jár Horváthtól személyesen érdeklődik. Ha van nála ilyen alkalmazásban, akkor az illetővel szemben eljár. Igazoltatja, mert gyanus, munkakönyvét, egyéb igazolványait ellenőrzi és az alapon eljár a szükséghez mérten. (Ha gyanus, őrizetbe veszi, mert feltehető, hogy mire az illetékes örstől a válasz megjön, odébbáll.)

Ezek után külön ki kell térni az összes felnőttek, fiatalok, ruának a közelmúlt időben vállalt politikai tevékenységére, szerepére stb. Nagyon kell ügyelni arra, nehogy az illető kicsinyes személyi bosszu, ellenszenv stb. következtében üldöztetésnek, meghurcolásnak, zaklatásnak legyen kitéve.

Lehetséges, hogy az illetőnél "rokon", "jóismerős", "jóbarát" van vendégségben. Az ellenőrzés alól ezek sem mentesek, sőt fokozottan ellenőrzésre szorulnak, mert lehetséges, hogy a keresett személy a vidéki rokonságnál, jóbarátnál húzódik meg.

A következők házban Gábor József földműves lakik. Családjával él, gyermekei apróbbak, velük dolgozik, cselédet egyáltalán nem tartott sohasem. Most sem. Törpe birtokos.

A következő Kárász János földmives. Két lánya férjnél, egyik ott lakik férjével, Honnét való a férj? Hova ment férjhez a másik lány és kihez? (Illetékes örsöt megkérdesni a férjre vonatkozóan stb. Jelen esetben nem nagyon kell tartani attól, hogy az illető megszönik, mert felesége, esetleg családja itt marad, de itt marad ingosága is.)

A következő házban egy napszámos lakik, vejével és menyével. Eljárás mint fennebb tárgyaltuk. Értelemszerűen. (Az esethez mértén őrizetbe venni stb. stb.)

A tíz ház lakóinak ellenőrzése alig vesz időt igénybe, de fátja bőven a tereptárgy leporítzására adott időből és egyáltalán nem szükséges még azon felül időt igénybe venni. A legközelebbi jár az A. község 10-20-ig terjedő sorszámu házait őrizi ellen hasonlóan.

A kisbíró azt is tudja, kinél van helybeli és kinél nem községbeli alkalmazva. Természetesen az örskörlet többi községeit is a kivézenlyelt jörök hasonlóan fokozatosan őrzik ellen. Ezzel a rendszerrel egész rövid időn belül a községek, illetve az örskörlet és így az ország minden lakosát ellenőriztük.

Ha ez egyszer megtörtént, azután már csak a változásokat kell esetről-esetre ellenőrizni. Tehát maradnak a változó iparos legények, a községbe benősült férfiak és nők, a földmivesek cselédjei vagy a látogatába jött vendégek. Ezek száma nem lesz sok. A vendég ellenőrzésére különös súlyt kell helyezni, nem állnéven szerepelnek-e? Ha a nagy átrostálás megtörtént, akkor ez utóbbiak ellenőrzésére csupán 10-15 ház lesz egy községben, amely egyébként 100-150 lakóházból áll.

Az ellenőrzésnek lelkiismeretesen kell történnie. Nagyon figyeljünk arra is, hogy sokan új nevet vesznek fel multjuk palástolására. De nem szabad megelégedni azzal sem, hogy valaki magát kb. igazolja, vagy azzal sem, hogy az őrs már régen ismeri, de az Ny. K.-ban sohasem néztek utána. Erre előfordult esetet hozok fel például:

X. örsre egy nagyszabásu nyomozás vezetésére az szkp. lett kirendelve. Napok óta folyt a nyomozás, de a tettes csaknem került elő. A jörök mindenkit igazoltattak, ami gyanus volt. Egyik napon a szkp. és az öpk. indultak ki a laktanyából, amikor nagy joreggelt köszönettel a kéményseprő lépett be a laktanya kapuján a kémények időszakos takarítása végett. Látna az öpk. távozását, kérte előbb a könyvének aláírását, amit a kapuban állva teljesített is. Kilépve az utcára a szkp. kérdezte, ki a kéményseprő és lett-e már priorálva? A válasz nem, mert már évek óta jár a laktanyába kéményt seperi, így az őrs ismeri. Visszatértek a laktanyába és a szkp. a munkakönyve alapján ellenőrizte a kéményseprőt, aki már javában takarította a kéményt. Megderült, évek óta keresi a Z-i ügyesség. Amikor a kéményből kijött, a szkp. azt kérdezte: Magát keresi a Z-i ügyesség? A felelet igen volt. Hozzátette, hogy évek óta egyetlen cső. jör sem igazoltatta, holtot állandóan a kéményseprő ipart üzte az ország különböző helyein. Nem volt a kérdéses eset tettese, de példa arra, hogy mit jelent a lelkiismeretes ellenőrzés.

A hiányos, a nemtörődömségig közömbös ellenőrzés volt oka annak, hogy a Ny. K. hovatovább nem fért el a jör-táskában. Pedig azt hiszem, hogy hazatérésük után sokszorosan több lesz a keresett személyek száma, mint a multban. A keresett személyek nagyobb része a multban férfi volt, a felszabadulás után is valószínűen több lesz a férfi, de igen tekintélyes számban szerepelnek majd a nők is, akiknek elkövetett cselekményeikért szintén felelniük kell.

A Szut. vonatkozó pontja tág teret adott a jör fellépésének az ellenőrzés terén, mert csak azt kellett igazoltatni, aki a jör előtt gyanus volt. Így igazoltatva lettek a községekben kolduláson, házaláson stb. tettenérték, a csavargók, az utvonalaikon közlekedő kevésbé bizonyos stb. tettenérték. Ezzel az eljárással a jövőben - legalább is az első időkben - nem szabad megelégedni. Jelszó legyen: Mindenki gyanus, aki él és ehhez mértén kell eljárni. Egyszer át kell esnie mindenkinek.

a nagy szürön. Ha a jelenlegi uralom alatt valaki nem követett el semmiféle büntetendő cselekményt, éppen oly megbecsült és tiszteletben álló tagja marad a magyar társadalomnak, mint volt a multban. De egyszer mindenki multjának alaposan utána kell nézni!

Ha ezt a munkát jól és alaposan végezzük, örszkörleteinket megtisztítottuk azoktól az elemektől, akik a közbiztonságra veszélyesek és akiknek felelniük kell büntetés alá eső cselekményeikért. Ezek kiemelése nélkül a közbiztonságot megszilárdítani nem lehet!

-o-o-o-

A VÁRÓTEREM.

A pályaudvar a háború borzalmas képét mutatta. A hevenyészve kijavított sínparókák löszer és katona-szállító vonatok álldogáltak. A vonatok között felhalmozott szemétdombokon fegyveresen járkáltak a megszálló hadsereg katonái. Az irodának kinevezett épületrom előtt idegen tisztek osztogatták nagyhangú parancsaikat. Hiszen "Valahol Nyugaton" még dult a háború.

Rom, pusztulás, piszok hevert mindenfelé...

-Hát ez lenne az az állomás, melyet oly jól ismertem?... amelyen oly sokat megfordultam?... - vizsgálódott körül sétálva egy behötött arcú, szegényesen öltözött férfi a most érkezett utasok közül.

-Igen, ez volt a főcsarnok... és ez itt mellette a másodosztályú váróterem - állapította meg magában.

Majd a lerombolt váróterem ajtó-maradványához lépve megállt. Hosszan, szomorúan nézte az összerombolt várótermet... Észre sen vette, hogy zsákba-csatart kis batyuja tompa puffanással leesett a földre,...

-Hát lehet azt a napot elfelejteni?... - kérdezte saját magát, amint képzeletébe visszaidézte a multat.

-Azt a napot, amikor a sokaktól irigyelt egyenruhában itt álltam meg a bejárati ajtónál. A magyar csendőr büszke öntudatával néztem szét a váróteremben. Körülöttem diákok és diáklányok nevetgéltek, beszélgettek a sűrű tömegben.

Velem szemben, ott a kijárati ajtónál egy diáklány állott. Fején a "Dóczy"-intézet egyensapkája. Két ágba font hosszú haja előrevetve omlott vállára. Kezében könyvekkel telt aktatáska. Lánytársával beszélgetett.

Amint ránéztem, felemelte a fejét s tekintetünk egy pillanatra találkozott.

Közelebb furakodtam. A portás azonban "beszállást" kiabált. A tömeg megindult. Ők is lassan elindultak.

-Vajjon merre mennek?... A sok induló vonat közül melyikre szállnak?... - töprengtem magamban.

-Ej, ha egy kis szerencsém lenne!... Ha együtt utazhatnánk!... Ha megismerkedhetnék vele!... - sóhajtottam tovább.

Szemmel-tartva követtem őket. Első vágány... második... negyedik... hatodik.

-Hála Istennek együtt megyünk! - állapítottam meg megkönnyebülve, mikor láttam, hogy felszálltak a vonatom egyik másodosztályú kocsijába.

-Utánuk!... Meg kell ismerkednem Vele! - döntöttem magamban. Ők leültek az egyik üres fölkébe. Velük szemben szóltanul helyet foglaltam. Tépelődve vettem kezembe jegyzeteimet s látszólag olvasgattam. A lányok is csendben tanulgattak.

-Kezeiket csókolom!... Szervusz!... - köszönt az egyik volt iskolatársam, amint belépett a fölkébe.

-Ismerik egymást?... Megengedik?... A barátom!... - folytatta tovább.

Bemutatkoztam.

./.

-Erzsike vagyok- mondta "Ö" kezét nyujtva s tekintetünk hosszsan találkozott.

A váróterem romjainál lévő férfi csak állt némán, mozdulatlanul... Majd félszeggel önmagán végigpillantva, ajka alig láthatóan remegni kezdett... Két könnyecsepp gördült végig borostás arcán... Két ritkán látott, férfi könnyecsepp... A temetés könnye... Mert a háboru... vagy talán az a bomba, mely a várótermet ledöntötte, - az itt születtett szerelmet is örökre eltemette...

-o-o-o-

Cs. 26.

AMIKOR A PANASZOS A TETTES.

(Nyomozás)

(folytatás)

Jör. a panaszban megjelölt személyeket a kisbíró útján a tett helyszínére rendelte, ahol bizalmi-egyenek jelenlétében, S.G. és a két gyermek, akik közül a 11 éves Józsefnek, a másikat Jánosnak hívták szüleikkel együtt megjelentek. A helyszínen megismételték a cselekményt, amely után megkezdte a jör a község házában a kikérdezést. E kikérdezés során semmi olyan újabb adatot nem kapott, amely a tett felderítésére vezetett volna. S.G. azt adta elő, hogy szeggel ő nyitotta ki az ablakot és azon keresztül besegítette a gyermekeket a konyhába. Pár percen belül azok kiadták nagykabátját, az ablakot ő visszahuzta, de be nem zárta. A gyermekek megismételték ezalkalommal is a panaszosnak mondottakat, amikor az tettenkapta őket. Azt adták még elő, hogy más idegent a helyszínen nem láttak, a pénzről tudomásuk nincs, azt el nem lopták.

Most tehát azt kellett megállapítania a jörnek, hogy sértett valóban rendelkezett-e a 45 drb. öt-pengőssel? A puhatolás során kiderült, hogy libákat és tollakat adott el és az öt-pengőseket pedig azért tartálékolta, mert a fém pénzben több bizalma volt, mint a papír pénzben. Az eladott holmikért 36 drb. öt-pengőst kapott s helyzeténél fogva valószínűnek látszott, hogy az ellopottnak jelentett 35 db. öt-pengőssel panasztevő rendelkezhetett.

Ezután az ügyben szereplő gyerekek környezet-tanulmányának elkészítéséhez kezdett a jör. Miközben az adatok beszerzése után járt kelt, feltűnt, hogy a gyermekek az utcán egészen kicsi riasztó pisztolyokkal pattingatnak. Az volt most a következő kérdés, hogy vajjon az elkövetett cselekményben szereplő gyermekeknek is van-e ehhez hasonló játékszerük. A játékszer kereskedőt kérdezte a jör meg, aki elmondotta, hogy József és János az előző nap vásárolt tőle két doboz piros papírkorongot (lövést) a náluk lévő riasztó pisztolyokhoz. János a lövésekért 16 fillért fizetett és az általa átadott 20 filléresből neki 4 fillért visszaadott. Ezek után természetesen több kereskedőnél érdeklődött jör. Ezek közül az egyimlét már újabb adatot kapott. Ugyanis előadta, hogy tegnapelőtt (22-én) este a szöbänforgó fiúk közül a nagyobbik, János 12 éves, 50 fillérért krumplicukrot vásárolt tőle, melyért 50 filléressel fizetett. Ezek után a bírót kérte fel a jör, hogy a gyermekeket szüleikkel együtt rendelje be a község házára, mert újbóli kikérdezésük vált szükségessé és ehhez esküdteteket is rendeljen oda.

Az újabb kikérdezéskor József előadta, hogy úgy a lövésekért, mint a cukorért János fizetett, de hogy a pénzt hol szerezte, azt nem tudja. Emlékszik azonban arra, hogy amikor ő panaszos szöbájában a gyümölcsöt eszegette, János a konyhában pénzfélével csörgött. Jánosnál egy 20 filléresen és egy 50 filléresen kívül több pénzt nem látott.

János a pénzszerezésre vonatkozólag azt mondotta, hogy azt az édesanyja adta neki, de ezt az állítást a jelen volt anya nyomban megcáfolta. Arra a kérdésre, hogy amíg József a szöbában volt s ő pedig a konyhában, mit cselekedett ott? Konokul tagadta, hogy konyhában egyedül lett volna.

./.

(folytatjuk)

KÖZLEMÉNYEK, HIREK, SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

A delhi (Canada) Magyar Házban a hősök ezévi ünnepnapján tartott bensőséges ünnepségről kapott fényképfelvételeket az MKCSBK Vezetője. Az egyik kép az ünnepségen résztvevőkről készült, zsúfolt termet mutat, a második az ünnepségen szereplőkről, akiknek legtöbbször magyar ruhában volt, a harmadik pedig T.B.v. t. örm. bajtársunkról, ki a mikrofon előtt állva tartja ünnepi beszédét. Ő három év óta Delhi-ben minden magyar megmozdulás szervezője és minden magyar ünnepség szónoka. Kiváló képességeivel megnyerte a környék négyezer magyarjának megbecsülését, akik ma már tisztelettel ejtik ki az arrafelé eddig gyűlölt "csendör" szót. Bajtársunk nagyszerű előadóképességével közönségét magával ragadja és nemzeti irányban vezeti, áldozatvállalásra kószteti.

Gratulálunk Bajtársunknak eddigi eredményes munkásságához, adjon a jó Isten tovább is erőt és kitartást, hogy fajtánk, nemzeti jövőnk és Testületünk érdekében végzendő munkáját siker koronázza, egységes magyar szellemben törhessünk vissza Hazánkba, ahol rá is felesége és kislánya is oly rég idő óta vár.

D.I. csö. Cleveland, felesége július 2-án fiu-gyermekeket adott életet. A gyermek keresztanyja egyik alezredes Bajtársunk nagyobbik lánya Lujza, a keresztapa pedig a 26 sz. százados Bajtársunk. Gratulálunk a szülőknek és a keresztszülőkkel egyetemben arra, kórjuk őket, hogy neveljék fiukat olyan jó magyarnak, mint amilyen jó magyarok ők. Hozzák haza egészségben Hazánkba, hogy eggyel több legyen ott ismét a magyar csendör gyermekek száma.

A koreai háború, mely három év, egy hónap és két napig tartott egyelőre véget ért, mert július 27-én megkötötték a fegyverszüneti szerződést. E háború eddigi közölt veszteségi adatai:

A./A nemzetek szövetsége zászlója alatt harcoló U.S.A. 139.280, Dél-Korea 184.000, a többiek 13.500 embert veszítettek halottakban, sebesültekben, illetve eltűntekben és hadifoglyokban,

B./A kommunista vezetés alatt állott hadsereg 1.885.000 embert veszített, amelyből az úgynevezett kínai önkéntesek vesztesége 870.000.

A polgári lakosság halottakban az eddigi becslések szerint Dél-Koreában 1.000.000, Észak-Koreában pedig kb. ennek háromszorosát veszítette.

Vajjon a fegyverszüneti szerződés után egy olyan békeszerződés is következik, amely ezen háború kitörése előtti állapotot fogja rögzíteni? Ekkor miért történt emberben és anyagban az óriási veszteség?

Az U.S.A. és Nyugat-Németország nagymennyiségű élelmiszer adományokkal sietett segítségére Kelet-Németország éhező lakosainak. Ezt a tervet a Krenl görömbön visszautasította, a kelet-németországi kormány pedig megtöröl intézkedéseket helyezett kilátásba azokkal szemben, akik e segínyt igénybeveszik. Mindezek dacára július 29-ig 180.000 kelet-németországi lakos vett át élelmiszer csomagot, amelyek továbbra is Nyugat-Berlinben kerülnek kiosztásra.

Tizenhatmillió tagot számláló két legnagyobb amerikai szakszervezetti szövetség követelte feliratban az U.S.A. kormányától, hogy az emberi jogok és az egyesülési szabadság megsértése miatt vádolja be a Szovjetuniót a Nemzetek Szövetségénél.

Ezúton köszönjük és nyugtázzuk az Ön.....hozzájárulását a B.L-re

Segítő Alap Bizottságának, Franciaország. Előterjesztésük most van elbírálás alatt, további intézkedésük megtételére a döntés bevárását várjuk.

T. Z. Hamilton. Utolsó levelombeli kérdésekre kérem mielőbbi válaszát. Szerk.

K. L. Buenos-Aires. Utolsó levelünkre választ mindezekig nem kaptunk. Kérjük a szórtasos tájékoztatóját mielőbb, melyben annak felemlítését is kérnénk, hogy csö. jelvényünket ezideig kik. és mikor igényelték?

Az U. S. A. Külügyminisztere a három nyugati nagyhatalom washingtoni értekezlete után nyilatkozott, amelyben előbb a német nép egyesítésének és az osztrák szerződés megallótásának szükségességét hangsúlyozta ki, majd így folytatta: "Nem felejtettük el Kelet-Európa többi nemzetét sem, azokat a népeket, amelyek szabadok és függetlenek voltak s amelyeket Szovjetunio rabságba döntött. Ezek az országok: Csehszlovákia, Lengyel-, Magyar-ország, Bulgária, Románia és a balti államok. Ezek országok népei is vissza kell kapják igazi függetlenségüket, amelyre a múltban joggal büszkék voltak. Ezeknek a nemzeteknek joguk van olyan alkotmányos berendezkedésekre, amelyek visszatükrözik Istenbe vetett hitüket, hazaszeretetüket és emberi méltóságukat."

Mansfield szenátor az U. S. A. Külügyi bizottságának tagja a közelmúltban nagy beszédet tartott. Ezalkalommal kijelentette, hogy a magyarországi kommunista kormányban beállott változások bizonyítják, hogy mennyire terjed a nyugtalanság a szovjet által leigázott országokban. Az U. S. A. kormányának erőlyes diplomáciai lépéseket kell tenni, hogy minél előbb szabad választásokat lehessen tartani Magyarországon és a többi leigázott országokban. Felhívta továbbá kormányát arra, hogy követelje Mindszenty biboros azonnali szabadlábba helyezését, valamint a többi fogságban szülődő katolikus és protestáns lelkesek szabadon bocsájtását.

A magyarországi kommunista-pártban egybehangzó jelentések szerint teljes fejetlenség és bizonytalanság uralkodik; egyrészt az oroszországi események (Beria bukása), másrészt az otthoni kormány átalakulás miatt. Senkisé tudja a párt funkcionáriusai közül mit hoz a holnap és hogyan menthetné át bőrét az átalakulások utáni időre.

Dr. Adenauer Konrád, Nyugat-Németország kancellárja a kelet-berlini munkástüntetések hét halálos áldozatának temetésén (holttestük átkerült Berlin nyugati felébe) a német nép nevében megesküött, hogy nem felejtik meg a kommunista uralom alatt szenvedőkről és addig nem nyugszanak, amíg vissza nem szerzik az elnyomott népek szabadságát.

Bajtársak figyelem! Saját élmények, tanulságos nyomozások leírását és szakszertű kérdésekhez való hozzászólást kérünk minden Bajtárstól.

MANUSKRIP T - KÉZIRAT! ABSENDER, ADRESSE: CIM: B. L. SZERKESZTŐSÉGE. B. r e g e n z. Lager Vorkloster. Baracke 2.

DRUCKSACHE.
PRINTED MATTER.

An Herrn
Mr.

Dr. REKTOR BELA
1882 EAST 66 ST.
CLEVELAND 3. Ohio
U. S. A.

